

Het Pomphulletje

Mededelingenblad voor inwoners van Hoog Soeren en Assel

Lente 2020

van de redactie - van de bestuurstafel -
blikvangers onderweg - de hobby van Annemarie
Keukens - inloopcafé - de pollepel - De Roode Pan -
informatiepagina en nog veel meer..

*... en het 2e deel van het verhaal
van Elleke Aris*

Van de redactie

Colofon:**Redactie:**

Lies de Jong, Marjolijn Pinkse,
Pierre Pinkse, Didy Schutte

Adres:

ppinkse@upcmail.nl
Tel: 055-5191208

Website:

www.hoogsoeren.info

Layout:

Pierre Pinkse

Ondanks de coronacrisis hebt u ons kwartaalblad zoals gewoonlijk op tijd in de bus gekregen. Dit Lentenummer staat weer boordevol nieuws. De buurt - en belangenvereniging praat ons bij over de strubbelingen met de gemeente omtrent dorpsraden, Marjolijn neemt ons mee onderweg, waar wolven onze streken zijn gaan bevolken. Konden we in het vorige nummer de belevenissen van Elleke Aris in Hoog Soeren lezen, in dit nummer wordt dit relaas vervolgd.

Wildviaducten rijzen uit de grond en de tuin van Annemarie Keukens is haar grote hobby. Helaas moeten we vernemen dat het inloopcafé tijdelijk gesloten is, naast alle andere geplande activiteiten die onzeker zijn geworden. Het wordt en is Lente, maar of die ook de gebruikelijke blijheid over het licht gaat opleveren, moeten we afwachten. Ondanks de oproep tot sociale onthouding blijven we in ons dorp naar elkaar omkijken.

Wilt u ook een bijdrage leveren aan ons dorpsblad? Neem dan contact op met de redactie of stuur uw stukje naar ons door. Samen een blad maken en vullen is leuker dan alleen.

Pierre Pinkse

Van de bestuurstafel BBV

U bent misschien nog nooit zo blij geweest met het Pomphulletje in uw brievenbus?

In deze tijd van sociale onthouding is er opeens een zee van tijd voor allerlei dingen waar je nooit aan toe komt! De zolder opruimen, je bestanden in de computer opschonen, de tuin in en allerlei recepten uitproberen in de keuken!

Zo vergaat het mij tenminste met opeens een lege agenda. Waar was ik dan zo druk mee behalve met kleinkinderen, sporten en zo meer?

Het bestuur is sinds het winternummer van 2019 weer druk voor u bezig geweest.

De vergaderingen over de positie van wijk- en dorpsraden zijn in volle hevigheid doorgegaan.

Wethouder Wim Willems heeft alle dorpen afzonderlijk bezocht om de plannen te presenteren. (Verdeel en heers!). De gemeente wil de dorpsraden eigenlijk buitenspel zetten. Vele vragen en kritiek werden meegenomen en zouden verwerkt worden. Als dorpsraden zijn we zelfs tijdelijk uit het overleg gestapt omdat we de plannen van wethouder Willems niet duidelijk genoeg vonden. Er is wel weer overleg geweest op het dorpenplatform van 18 februari waar de dorpsraden hun vragen opnieuw gesteld hebben.

Het is de bedoeling van de gemeenteraad dat iedereen inspraak en initiatief kan ontwikkelen (burgerparticipatie!) en dat de Dorpsraden daar slechts één onderdeel van zijn zonder speciaal gewicht. Het is waarschijnlijk onrealistisch van de gemeenteraad om te denken dat in de nieuwe situatie individuen opeens opstaan en initiatieven gaan ontplooiën.

De wettelijke positie van onze buurtvereniging ten opzichte van de gemeente zou komen te vervallen. Deze ligt nu verankerd in een gemeentelijke verordening.

De dorpen vragen nu aan de gemeente om de dorpsraden en verenigingen wel als vertegenwoordiger te blijven erkennen, waarbij het natuurlijk wel duidelijk moet zijn dat het dorp geraadpleegd is. Verder wordt de begroting van onze vereniging vanaf 2021 beoordeeld op doelmatigheid. Deze doelmatigheid is niet gedefinieerd dus dit kan nog voor verrassingen zorgen. Wethouder Willems neemt onze kritiek weer mee terug naar de gemeenteraad en de afloop van dit alles is onzeker.

Op 7 februari is het jaarlijkse overleg geweest met de gemeente over de zaken die in ons dorp spelen. In het Vitaliteitsplan is gesteld dat er veel last is van het verkeer door de dorpsstraat op drukke dagen in vakantie en weekend. Het verzoek was om de dorpsstraat opnieuw in te richten met stroken beplanting die de snelheid zouden reduceren. In november is er een snelheidsmeting gedaan waarbij 85% gemiddeld 44 km per uur reed (een overschrijding van bijna 50% !) en 99% onder de 50 km per uur. Dit was voor de gemeente reden om geen wijzigingen te gaan aanbrengen. Temeer daar er plannen bestaan om in de dorpen klinkerwegen te gaan aanleggen. Wat wel mogelijk is, is het aanbrengen van tijdelijke verkeersdrempels in de bocht bij het Nieuwe Jachthuis en bij nummer 16. Hierover zal moeten worden gestemd op de jaarvergadering. Denk hier eens over na en kom stemmen!

Het verbreden van het fietspad langs de Pomphulweg wordt wel uitgevoerd als de gemeente een strook grond naast het pad, dat behoort tot het Kroondomein, mag gebruiken. Hierover is overleg gaande. Tevens wordt het fietspad een toeristisch pad, hetgeen betekent dat fietsers ook op de rijweg mogen gaan. Dit gebeurde toch al en is dus in de praktijk geen verandering. De gemeente doet ook moeite om de kinderen die dagelijks door Hoog Soeren fietsen naar de scholen in Apeldoorn zich beter te laten gedragen. Er is contact met de scholen die op hun beurt de ouders inschakelen.

De nieuwe AED voor Assel is geplaatst onder het afdak van de woning van Hayo Westerwoudt, Alverschotenseweg 24 te Assel.

Er is een werkgroep met Hessel Posthuma, Jan Koning, Erik Keukens, Heerko Huizinga en Pierre Pinkse, die werkt aan een boekje over de tweede wereldoorlog en de bevrijding van Hoog Soeren. Het belooft interessant te worden met verhalen en foto's van zaken die nog niet eerder in de openbaarheid zijn gekomen! De financiering is nog een heikel punt. De werkgroep is, bij gebrek aan financiën van de BBV, aan het proberen de begroting rond te krijgen.

Tot slot:

We hopen dat de Algemene Leden Vergadering op 15 april door kan gaan, evenals het paaseieren zoeken op 13 april en het dauwtrappen op 21 mei!

De kans is groot dat dit niet zo zal zijn.

Intussen: blijf gezond voor zover mogelijk en praatjes over de heg (op afstand) blijven mogelijk!

Lies de Jong, voorzitter BBV

Blikvangers Onderweg: never cry wolf

Het vorige jaar was de wolf en dan met name de wolf op de Veluwe volop in het nieuws.

Op de Noord Veluwe had zich een vrouwtjeswolf gevestigd en wat later waarschijnlijk ook één op de Zuid Veluweop de Noord Veluwe werden jongen geboren, er was ook een mannetjeswolf....een paartje dus en ze zaten ook in het Kroondomein en ik vroeg de boswachter waar zitten ze dan, nou rond de Hoge Duvel, zei hij en daar sjouw ik best vaak rond... Buurtgenoten vroegen mij: "Ben je niet bang?" En ik antwoordde dan: "Nee, hoor, want die wolf ziet mij eerder dan ik hem en die gaat er heus meteen vandoor!"

In 1972 kocht ik bij De Slegte in Amsterdam het boek "Wee de wolf" van Farley Mowat, een Canadees bioloog en schrijver, dat oorspronkelijk in 1963 in het Engels onder de titel "Never cry wolf" was uitgegeven. En heel grappig: in betekenis staan die twee titels lijnrecht tegenover elkaar! Sinds dat boek was ik verkocht voor de wolf. Als ik een totemdier zou moeten kiezen, zou het de wolf zijn.

In Hoog Soeren zijn er twee meningen over de wolf: of men is enthousiast of men is fel tegen zijn aanwezigheid in onze streken. Maar lopen er nu ook wolven rond ons dorp, dat is natuurlijk de vraag!

Daar leek het in het nieuwe jaar wel op! Diederik Hülsmann fotografeerde begin januari een wel zeer forse prent, vlakbij zijn huis, kijk maar op de foto met zijn nietige zakmes als vergelijk. Jaap Westerwoudt zag duidelijk een wolf lopen bij de Telefoonweg. Ook op het nieuwe wildviaduct over het spoor bij boerderij Haslo is een wolf door de camera-val gesnapt.

En wat overkwam Milo, mijn hond en mij op een vroege morgen? Zo midden januari was het 's morgens tegen acht uur net licht genoeg om weer het hondenbos in te gaan. Op een ochtend was het behoorlijk mistig en ik hield Milo dus nog aan de lijn, de lange uitlooptlijn, zodat hij bij me bleef. We gingen het grote hek bovenaan de Klinkenberg door en dan meteen rechtsaf langs het raster. Toen we op het rechte stuk kwamen richting Mierenpaadje zag ik op 40 à 50 meter afstand een langwerpige donkere streep, een gedaante, een mens? een zwijn? Ik bleef staan en Milo ook, maar hij verstarde helemaal en dook toen panisch opzij richting het klaphek achter het huis van Wim Bloemendal. Ik moest mee, want ik had de lijn natuurlijk in mijn hand. Verbijsterd liep ik met hem weer naar huis terug. Wat hadden we gezien? Zo had Milo nog nooit gereageerd. Mensen interesseren hem niet, bij zwijnen stuitert hij aan de lijn, als herten ons pad kruisen komt hij meteen naast mij staan: die zijn wel erg groot! Een ree wil hij meteen achterna, als we een vos tegenkomen blaft hij en wil erachteraan en toen we een keer tegenover een das stonden bromde en gromde hij eigenlijk net zoals die das! Zo panisch bang had ik hem nog nooit meegemaakt. Zou dat een wolf geweest zijn? Het was niet ver van het punt waar Diederik de prent gevonden had.... Ik kan echt niet zeggen, dat ik "de wolf" gezien heb, maar dat wij iets bijzonders tegengekomen zijn is wel duidelijk. Toen wij met de Kerst naar Engeland waren en mijn zwager en schoonzus op hond en huis pasten was er ook een vreemd voorval. Op een nacht wordt Jos (mijn zwager) wakker van gestommel beneden en hij gaat kijken wat er is. Hij vindt Milo helemaal onder achter een van de stoelen weggekropen: doodsbang... Milo is eigenlijk nooit bang en er was ook niets bijzonders in

huis beneden. Hij heeft hem kunnen geruststellen en iedereen ging weer slapen, maar wat was er aan de hand geweest.... Later dacht ik, heeft er misschien een wolf om ons huis gelopen? Vergezocht, maar ja, het was wel raar! Als er een das in onze tuin loopt en wroet, reageert hij niet. Jan ten Bosch vertelde me onlangs dat er bij hun op het erf ook wel eens "vreemd" onraad was geweest in die tijd en dat de hond anders aansloeg dan anders. Een wolf trekt zich waarschijnlijk niets aan van het wildrooster, daar loopt hij wel overheen, we weten het niet, maar het zou zomaar kunnen....toch de wolf! Robert en Wietske Tieskens hoorden vorige week 's morgens vroeg vanuit hun huis in de verte een vreemd soort gehuil. De wolf is op de Veluwe en ook wel rond Hoog Soeren, maar "never cry wolf", d.w.z. géén paniek!

MPV.

De Roode Pan naar Hendrick de Keyzer

'Er was eens', zo begint het sprookje van De Roode Pan. Vanaf 1902 bracht de welgestelde Haags-Rotterdamse familie Parqui-Malcomesius de zomers door in Hoog Soeren. De Veluwe was nog grotendeels onontdekt door toeristen en Hoog Soeren een idyllisch boerengehucht in het Kroondomein, omgeven door heidevelden, bossen en roggeakkers. Geïnspireerd door oude Veluwse volksverhalen en schilderijen van de kunstenaar Gustaaf van de Wall Perné, die er met zijn vrouw in een atelierhuisje woonde, ontwierp Stephanus Parqui, zelf architect en bouwkundige, een houten

zomerhuis dat in 1910 werd gebouwd op een perceeltje land van de bijenhouder en heidesnijder Hessel van Campen. Meer dan een eeuw lang was deze 'idylle van volmaakt geluk' het vakantiehuis van de familie Parqui, trefpunt voor vrienden en uitvalsbasis voor ontdekkingsstochten met rijtuig, te fiets en te voet over de landelijke Veluwe.

Het huis, vernoemd naar 'bos- en heidegod' Pan, was bij de bouw eenvoudig van uitrusting. Er was geen stromend water, slechts een regenwaterput, een pomp, petroleum- en kaarslicht en een potkachel. Er werd gekookt op petroleumstellen. In de loop der jaren werd het huis iets uitgebreid en enig comfort geïnstalleerd. Ook werden stukken land bijgekocht en kwam een romantische 'Pantuin' tot stand met hagen, grasvelden, kronkelpaden, een zelf geboetseerd beeld van Pan, bloementuin, boomgaard, twee tuinkoepels en andere bijgebouwen. Met veel gevoel voor humor werd in en om het huis alles wat betrekking had op de god Pan verzameld.

De kleindochter van Stephanus Parqui, mevrouw J.A.A. Brunt-Langenbergh, heeft Vereniging Hendrick de Keyzer als universeel erfgenaam aangewezen om zo het zomerhuis met tuin en familieherinneringen in stand te houden. Na een zorgvuldige restauratie zal het worden verhuurd als 'Monument en Bed'.

Met toestemming overgenomen uit "Bericht aan leden" januari 2020 van de Vereniging Hendrick de Keyzer. De foto's zijn van Pierre Pinkse

Een leven lang Hoog Soeren: Elleke Aris

Vervolg van het leven van Elleke Aris (Kuiper) in Hoog Soeren, waar we de draad weer oppakken. In deel 1 omschrijft Elleke hoe ze hier haar plek vond met haar kinderen in het begin van de 70-er jaren. De verbouwing, de ontmoetingen en vriendschappen met de buurtbewoners.

Deel 2.

"Dieren moesten er ook komen. Het begon met een geit 'Isadora Duncan' .

Toen ze gedekt moest worden door 'Bart van de Woeste Hoeve', een prijs dwergbokje van Dirk Van Veldhuizen, wandelden we met haar naar de Echoput, daar woonden de Veldhuizens.

Dirk fokte dwerggeitjes. Isadora gaat de wei in, Bart komt onmiddellijk snuivend aanlopen en dan verdwijnen ze achter de schuur. Na een paar minuten komt Isadora weer tevoorschijn met Bart in haar kielzog en daarachter een klein geitje. "Nou dat gaat vlug" hoorde ik een van mijn jongsten zeggen. Resultaat twee geitjes Loedertje en Lieverdje. Ik verzoonde de namen niet. Na de geiten kwamen er 3 schapen, kippen, konijnen, twee katten en na een uitstapje van onze hond Takkie met de hond van Jannetje Hoogheim een nest jonge hondjes waar we de leukste van gehouden hebben: Snuffel. Een pony en ganzen hebben we ook nog gehad. De ganzen niet lang, daar heeft de vos zich over ontfermd.

Van alle dieren die we gehad hebben vond ik de schapen het leukst. De lammertijd was een drukke tijd, vakanties werden afgestemd op de werpdatum.

Tegen de tijd dat er een schaap moest lammeren stond er een babyfoon op de slaapkamer. Zo nu en dan luisterde ik en als er hooi gegeten werd, sliep ik weer in, maar als ik een schaap met de poot op de grond hoorde ik krabben, dan ging ik mijn bed uit.

Meestal ging het goed. Het Zwartbles ras lammert makkelijk, net zoals de Clunforest die ik later fokte. Met Zwartbles heb ik nooit gefokt. Dat was gewoon voor de diepvries.

Met de Clunforest ben ik ook wel eens in de prijzen gevallen op een nationale Clunforest dag.

Een keer ging het mis. Ik had al een doodgeboren lammetje en bij de drieling die nu geboren was, was er één die niet bij de moeder kwam, Ma had er ook niet zo'n zin in.

Dus heb ik het lammetje wat biest gegeven, een beetje in een flesje gedaan en mee naar huis genomen. Wat handdoeken in bed gelegd, laatste flesje gegeven en lammetje tegen me aan gelegd.

's Morgens word ik wakker, lammetje ligt zo stil.... maar is niet dood. Als ik naar de badkamer ga, loopt het mekkerend achter me aan.

Toen Eelke de Jong schaapsherder was en hij en Connie in Hoog Buurlo woonden, schoor Eelke de schapen. Dat was een langdurig karwei, want Eelke deed dat met een schaar. Dat gaf mij de tijd om een flinke maaltijd klaar te maken die we met vrienden uit Assel en al onze kinderen gezeten op oude kleden (tegen de damp van de avond) rond de vuurplaats met heel veel wijn nuttigden. De kleinste kinderen werden in mijn bed gelegd of sliepen op de schoot van moeder. Het waren heerlijke tijden.

Gehooïd moest er ook worden. De jongens hadden een soort hooiwagen gebouwd, waar ze het hooi opstouwden om naar de hooiberg te brengen. Gerrit Zweverink maaide het en wij legden het in richels, die we de eerste jaren zelf draaiden en zelf naar de binnen brachten. Daarna is het mechanischer geworden en werd er gebaald. Het was altijd een voldaan gevoel als de balen droog onder dak lagen.

Wij waren eens met vakantie in de Vogezen en reden door een bosachtige streek. De jongens

vonden het prachtig totdat er een zei "Het lijkt wel op Soeren."

De oudste maakte zich ineens zorgen over hooi dat nog op het land lag, de jongste verlangde naar zijn konijn en binnen drie dagen waren we thuis.

Er was ook wel eens een jaar dat we niet met vakantie gingen. Dan werd een zwembadje gemaakt. Ik kon er drie slagen in zwemmen. Er werden ook hutten gebouwd, soms in bomen maar ook wel ondergronds; Krottie en Luxie. Krottie had een eigegebouwd open haardje waar ik op zondagmiddag met een fles sherry, limonade en een trommel zoutjes naar binnen kroop en dan gingen we bij een vuurtje, een heel kleintje, 'borrelen'. In Luxie, dat was de ondergrondse hut, ben ik nooit geweest, te veel kruip door, sluip door. Er mocht nóóit in gespeeld worden als ik niet thuis was; daar hebben ze zich aan gehouden want de instructie van moeder was absoluut.

Als je nu langs mijn huis loopt zie je een grasveld, grote bomen en struiken en ziet het er redelijk netjes uit. In de 80er jaren lag er een fiets -racebaan over het erf met springschansen, stonden er oude auto's waar aan gesleuteld werd en in het weekend was er een vuur op de vuurplaats waar tot laat in de nacht bij gezeten werd.

In 1991 besloten David en ik dat het maar eens een nette woning moest worden. En werd er een plan gemaakt om een tuin rond het huis aan te leggen. En van het een komt het ander. Geen wild gras meer, maar een zitmaaier, geen oude tapijten op het gras maar tafels en stoelen en lekkere ligbedden, en ik vind dit allemaal méér dan best zo".

*Wat een bijzonder verhaal! Maar Elleke Aris is dan ook een hele bijzondere vrouw!
Elleke bedankt voor het delen.*

Het Inloopcafé

Op 10 maart was er weer een leuke ochtend Porselein Schilderen, om mooie bordjes voor de Paaslunch te maken. Maar helaas kan dit jaar de Paaslunch niet door gaan. Op 13 maart is besloten om het Inloop Café op de woensdagochtenden in Hotel Hoog Soeren voorlopig te sluiten in verband met het Corona-virus. Het beperken van sociale contacten is belangrijk om het risico op het doorgeven van het virus te beperken. De geplande presentatie over de IJzerwinning op de Veluwe door Huub Ummels is dus ook uitgesteld. Inmiddels zijn veel culturele activiteiten (concerten, lezingen, theater) en groepen en vergaderingen ook gestopt. De dagen thuis gaan meer op elkaar lijken, en eenzaamheid en isolement kunnen het gevolg zijn. Daarom is het goed om eens even aan elkaar te vragen hoe het gaat. Aanbellen, opbellen, mailen of appen, mogelijkheden genoeg. En een stukje lopen of wandelen is in en rond ons dorp altijd aantrekkelijk. Zeker nu het weer beter wordt en de lente voor de deur staat. Uiteindelijk zal vroeg of laat het virus ons dorp wel bereiken en zullen we daar, net als met een gemene griep, mee om moeten gaan. Maar nu dus even niet allemaal tegelijk ziek worden! De verwachting is dat we over een aantal weken (hoeveel?) weer normaal kunnen functioneren.

Misschien zijn er in de tussentijd wel goede ideeën opgeboreld, nieuwe initiatieven. Want het is bekend dat als een mens even niets te doen heeft, dat dan nieuwe inzichten ontstaan, zelfs nieuwe uitvindingen. We zijn heel benieuwd. En... eindelijk tijd om het Pomphulletje eens helemaal goed te lezen. Wat U dus nu aan het doen bent. Mooi is dat. En het Inloop Café tenslotte? Welnu, straks, als we weer gaan starten, hebben we elkaar heel veel te vertellen. Ondertussen proberen we de benen eronder te houden en gezond te blijven. Tot later!

Roelof de Jong

De hobby van Annemarie Keukens

Tuinieren met Annemarie Keukens

Het is een gure en winderige donderdagmorgen wanneer ik naar Annemarie Keukens rijd voor een interview voor de rubriek "de hobby van", die dit keer gaat over tuinieren. Nog nauwelijks te geloven dat wij binnenkort weer van onze tuinen gaan genieten. Annemarie staat bekend om haar vele hobby's maar de tuin is 'by far' de grootste. En zonder twijfel, Annemarie en Han hebben een prachtige tuin van wel bijna 3000 meter! Voor Annemarie staat de tuin voor het gehele jaar op de agenda. Ze is er idolaat van! Haar hobby is gestart toen ze ruim 50 jaar geleden op Assel kwam wonen. Natuurlijk werd ze wel enigszins door haar moeder onderricht in benamingen van planten en bomen, maar toen was Annemarie nog te druk met sporten; tennis, hockey en atletiek.

Toen ze samen met Han op Assel kwam wonen was het huis eigenlijk nog een boerenhuis met een boerenerv en een moestuin. Een Hosta die er al stond, vonden ze heel saai, dus die gooiden ze er als eerste uit. Later gingen ze die, in al zijn soorten, zeer waarderen!

In het begin bestond een border meer uit vakken zelf gezaaide eenjarigen, dan uit op kleur afgestemde vaste planten. De planten werden uit braakliggende of verlaten percelen gepikt, (inclusief alle bijbehorende onkruiden en woekeraars, waar ze tot op heden nog last van hebben).

Eerder kocht ze planten op uiterlijk schoon, zonder te kijken of ze winterhard waren of dat ze het goed op zandgrond deden.

De kennis van tuinieren heeft Annemarie zichzelf aangeleerd. En ja, dan die Latijnse benaming. Dat moet wel want met bijvoorbeeld "een blauw klokje" (Campanula) kom je er niet, er zijn er wel 80 verschillende.

Het tuinwerk begint al in het vroege voorjaar met het verticuteren van het gazon. Dan ziet de tuin er al direct verzorgd uit. Alle dode bloemstengels worden afgeknipt en al het mos wordt tussen de planten uitgetrokken (soms is het enkel en alleen maar mos).

De tientallen zaailingen zoals Erigeron, Judaspenning en Klaproosjes moeten eruit.

Zelf kweken vindt ze ook erg leuk, ze verzamelt allerlei zaad en pot het op in de kas maar ze geeft ook heel veel weg. Van Marjolijn Pinkse heeft ze destijdse bijzondere dubbele sneeuwkllokjes gekregen. Dat vindt ze het leuke aan tuinieren; het met elkaar uitwisselen van planten.

Op de vraag wat haar lievelingsplanten zijn, antwoordt ze dat de Delphinium op de eerste plaats staat; ze houdt van blauwe bloemen, maar ook van de Rudbeckia Triloba, Phloxen, Helleborus, (die zo dapper bloeit wanneer het nog altijd winter is) en de knalblauwe Phacelia, dit is een 1-jarige met prachtige witte meeldraden.

De borders zijn op kleur (ook een wit-geel-oranje), maar wat overal spontaan opkomt vindt ze ook prachtig maar daar moet je veel ruimte voor hebben.

Eén keer heeft ze de moeite genomen om van de prachtige foto's van alle bloeiende planten in de tuin een compleet fotoboek te maken, dat heeft aardig wat zweetdruppels gekost maar het is een heel kleurrijk boek geworden.

Jammer genoeg is de tuin van de familie Keukens in de winter echt een hele koude plek en niet alles overleeft het. In de herfst gaan de potten allemaal in de kelder en nu, nu het voorjaar eraan komt mogen ze een paar weken in de kamer alvast wennen voordat ze het terras op gaan.

Annemarie is lid van de landelijke

tuinvereniging Groei &

Bloei. Deze vereniging organiseert regelmatig lezingen en excursies in de mooiste tuinen van Nederland. "In Hoog Soeren bewonderen wij elkaars tuinen regelmatig en gaan we één keer per jaar een tuindagje uit".

Haar favorieten zijn de tuinen van Engeland. Elk jaar reizen Annemarie en Han af voor een trip van 14 dagen om de bijzondere tuinen daar te bewonderen. Met name in zuidelijk Engeland, want daar is het klimaat bijzonder mild, waardoor alles heel weelderig bloeit en gedijt.

Annemarie nodigt iedereen uit die het leuk vindt deze zomer haar tuin eens te bezoeken.

Zeker de moeite waard! Geef haar maar een belletje!

Tekst: Didy Schutte

Wildviaducten naderen voltooiing

Nadat het werk een poosje stil gelegen had, is men nu hard aan het werk aan de twee wildviaducten in onze omgeving. De planning is dat de viaducten tegen de zomer opgeleverd worden.

Het viaduct over de Amersfoortseweg wordt 40 meter breed. Daarvoor zijn enorme zandverplaatsingen nodig. De bergen zand in het bos lijken nog bij lange na niet op een wildovergang, maar de opstaande kanten beginnen al vorm te krijgen. Dat was anders bij de natuurbrug, zoals een wildviaduct ook wel wordt genoemd, over de spoorlijn bij Assel, waar opstaande kanten al van nature aanwezig waren.

Het viaduct aan de Kootwijkerweg wordt 30 meter breed, maar de overspanning is daar veel groter dan die van de Amersfoortseweg.

Langzamerhand ontstaat in onze provincie een netwerk van natuurbruggen, die het wild de gelegenheid geven hun gebied uit te breiden en met elkaar in contact te komen. Ons wegennetwerk maakte dat in toenemende mate onmogelijk. Bij deze viaducten moeten we overigens niet alleen denken aan doorgang voor herten, zwijnen en wolven, maar vooral ook voor kleinere soorten en vliegende dieren als vlinders, die ze ook benutten.

De viaducten kosten de provincie 6 miljoen euro. dat lijkt veel voor alleen een dierenoversteek, maar er is ook een ander aspect aan deze viaducten, namelijk de verkeersveiligheid. Aanrijdingen met dieren komen nog steeds veelvuldig voor en dat is ook gevaarlijk voor de mens. En afrastering ten behoeve van die verkeersveiligheid zorgt er juist weer voor dat wild niet kan migreren. Het mes snijdt dus aan twee kanten.

natuurbrug Assel

De beide viaducten worden op gegeven moment voorzien van overspanningen. Dat gebeurt op de Kootwijkerweg op 1 tot 4 april. De weg is dan 's nachts tussen 20.00 en 06.00 uur gesloten. Op de Amersfoortseweg wordt dit werk uitgevoerd van 6 tot en met 15 mei ook tussen 20.00 en 06.00 uur.

De natuurbruggen krijgen ook namen: de brug over de Kootwijkerweg gaat "Natuurbrug Clemens Cornielje" heten en die van de Amersfoortseweg: "Natuurbrug Aardmansberg".

werkzaamheden Amersfoortseweg

werkzaamheden Kootwijkerweg

De Pollepel door Gitte Hoekerswever

Dessert: gemarineerde ananas met hangop

Ooit kreeg ik dit recept van een collega die in een vorig leven kok was. Het is eenvoudig te maken, heel fijn!, en zeer smakelijk.

Ingrediënten :

1 liter yoghurt, liefst volle yoghurt
sap van 1 limoen
6 eetlepels zoetstof
3 dl slagroom
1 sweet ananas
jus d'orange
1 kleine fles cointreau geel
2 zakjes vanille suiker

Bereiding:

De yoghurt 24 uren laten uithangen: vochtige theedoek in een vergiet, yoghurt erin en vergiet in een pan of bak plaatsen en het geheel in de koelkast zetten.

De ananas in parten snijden en marineren met de cointreau, jus d'orange en vanille suiker, dit ook zeker aantal uren wegzetten.

Slagroom op kwark-dikte kloppen en vermengen met het limoensap en zoetstof.
Dit mengen met de yoghurt, die 24 uren heeft uitgehangen.

De hangop en ananas naast elkaar serveren op een bordje of schaalte.

Voor de niet alcoholgebruikers: de hangop is ook erg smakelijk met verse ananas, niet gemarineerd.
En de zoetstof in de hangop kan vervangen worden door honing, dit naar smaak toevoegen.

Eet smakelijk !
Gitte

De pollepel geef ik door aan: Ellis Collet

Informatiepagina

Vaste gegevens

Politie:	Wijkagent Mevrouw Esther Groeneveld Alarmnummer 112 Melden niet-urgente zaken: 0900-8844 of www.twitter.com/politieuddel
De Buitenlijn:	Tel. 14055 van 08.00 tot 17.30 uur (of https://secure.apeldoorn.nl/buitenlijn-form)
Buurvrouwenborrel:	Elke eerste woensdag van de maand van 16.30 tot 18.00 uur in Hotel Hoog Soeren
Buurmännerborrel:	Elke eerste maandag van de maand van 17.00 tot 18.30 uur in Hotel Hoog Soeren
Inloop café:	Elke woensdag van 10 - 12 uur in Hotel Hoog Soeren
Website BBV:	http://www.hoogsoeren.info/
Telefonisch spreekuur sociaal wijkteam	: dinsdag van 08.30 tot 09.30 uur. Buiten spreekuur telefonisch bereikbaar 06.25009728.

Variabele gegevens

Paaseieren zoeken	maandag 13 april 2020
Jaarvergadering BBV	woensdag 15 april 2020
Kapelconcert (Sutton Chorale)	zondag 10 mei 2020
Dauwtrappen	donderdag 21 mei 2020
Kapelconcert (Aristakes Jessayan)	zondag 14 juni 2020

Van alle buurtactiviteiten krijgt u nog apart bericht. Activiteiten zijn onder voorbehoud Corona-maatregelen

Voor de kapelconcerten zie ook: www.kapelconcertenhoogsoeren.nl

Personalia

Geboren:

8 februari 2020: Eveline Merel, dochter van Sjoerd & Annemieke Tomas. HS 16

Overleden:

6 maart 2020: Joris van Riemsdijk Kreenen. Alverschotenseweg 28 Assel

Nieuwe inwoners:

Joyce en Wouter Kan - Semmelink HS 32

Paul en Ingrid Everdijk - Thomassen met Tobias, Daan en Casper HS 33

Jorg Hartman en Marian Mulder HS 84